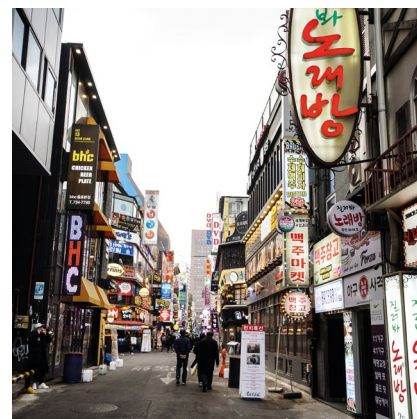

Met Roel van Velzen

Met de band

Jimmy van den Nieuwenhuizen

#TOURLIFE # PART2

Het is 24 februari en ik heb dit jaar officieel vaker in hotels geslapen dan thuis. Dit komt relatief weinig voor in mijn leven, want zoals eerder gezegd bestaat 'touren' in Nederland doorgaans uit: 's middags van huis, 's nachts weer terug in je eigen bedje. Deze maanden is het anders. De Vrienden van Amstel hielden mij drie weken in Rotterdam, en meteen daarna ook vier dagen met koorts in bed, maar op dag 5 van de griep was het dan toch zover en was ik voldoende uitgezweet om te kunnen verzamelen op Schiphol. Op naar het voor mij totaal onbekende Zuid-Korea voor de Olympische Winterspelen 2018. Op naar het Holland Heineken House!

Muziek en sport. Uit het verleden weten we dat dit doorgaans geen gelukkig huwelijk is. Spelers en supporters hebben doorgaans niet echt behoefte aan een bandje of een artiest bij een wedstrijd. We worden dan ook vaak weggestopt in een hoekje, en er wordt flink doorheen gezongen door de aanwezige fans. Toch was het bij het schaatsen en shorttracken – waar wij eerder speelden – anders, en dit zou ook bij de Olympische Spelen het geval zijn werd mij verzekerd.

Een dag voor de openingsceremonie arriveren we in Gangneung, een plaats aan de kust waar de ijsporten plaatsvinden. De echte alpine-ondersdelen spelen zich af in Pyeongchang; zo'n uur rijden van ons in de bergen. We repeteren de huldigingceremonie met de compleet Nederlandse productie. Er zijn naar mijn schatting wel 200 mensen ingevlogen om het

Holland House nog *nét* iets Hollandser te maken. Wanneer een van onze sporters een medaille wint, wordt deze op spectaculaire wijze gehuldigd in het huis. Geloof me, het Holland House is the hottest ticket in town. In 'ons' huis is het iedere dag feest vanaf drie uur in de middag; daar wil iedereen wel bij zijn. Inclusief onze eigen Koning, die ik met enige regelmaat op de dansvloer zie staan, en die even een koffietje komt halen bij ons in de crewkantine. Kan gewoon.

Zaterdag de eerste wedstrijddag, en meteen een compleet Nederlands podium bij de dames 3K plus een shorttrackmedaille. Het huis gaat compleet uit z'n dak. We bestijgen het podium en breken de tent nog verder af... Deze supporters zingen er niet doorheen; ze zingen mee! Als ik op mijn horloge kijk, blijkt dat we al bijna 2½ uur aan het spelen zijn, Roel van Velzen roept random liedjes op, en wij geven net zo veel als de sporters eerder die avond. Om de beurt komen de vier winnaars uit de dopingcontrole naar het huis en geven we ze de huldiging die ze verdienen. Onze muziek gaat hand in hand met de viering van dit *once in a lifetime*-moment, en het is fantastisch mooi om op drie meter afstand te zien wat dit met ze doet. Jarenlang trainen, de beste zijn en dit samen vieren. We mochten het tien keer doen in twee weken. We deden het samen. Met de sporters, de supporters, de Nederlandse crew, 800 mensen in het publiek én Willem-Alexander en Máxima. Muziek en sport blijkt ineens een droomhuwelijk, en ik mocht erbij zijn. Korea, we <3 you! (JvdN)